

[Undervisnings- og forskningsministeren]

kendt et system med stedfortrædere for det tilfælde, at man ikke kan være til stede. (*Munterhed*).

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 174

5) Til *justitsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren – bl.a. som øverste foresatte for Politiets Efterretningstjeneste – klart over for offentligheden fæstslå, at der ikke findes grundlag for at påstå, at jeg skulle gå den polske eller andre fremmede staters ærinde eller på nogen måde optræder som agent for nogen fremmed magt?«

Skriftlig begrundelse

Efter at et medlem af regeringen i Folketingets spørgetid den 28. oktober 1987 har rettet beskyldninger mod mig, som af det meste af Folketinget og i offentligheden kun har kunnet opfattes som en beskyldning for at arbejde for en fremmed magt, og sagen har udløst en forespørgselsdebat i Folketinget, må det være rimeligt, at ministeren klart fjerner grundlaget for disse beskyldninger med baggrund i den særlige indsigt, han som øverste foresatte for Politiets Efterretningstjeneste har adgang til.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som det fremgår af spørgsmålet og dets begrundelse, har hr. Pelle Voigt anmodet mig som den øverste ansvarlige for politiet og anklagemyndigheden om at fremkomme med en udtalelse om, hvorvidt jeg mener, at hr. Pelle Voigt har optrådt som agent for en fremmed magt.

Hvis en person optræder som agent for en fremmed magt, vil der i givet fald være tale om en meget alvorlig forbrydelse, og straffeloven opererer da også med meget høje strafferammer på op til fængsel i 16 år for sådanne lovovertrædelser. Disse bestemmelser er undergivet min påtalekompetence – heri har hr. Pelle Voigt ganske ret.

Jeg var til stede i Folketingets spørgetid den 28. oktober 1987 og hørte hr. Pelle Voigts bemærkninger ved den lejlighed. På grundlag af de bemærkninger, som han fremkom med i den forbindelse, har jeg ikke noget grundlag for at

antage, at hr. Pelle Voigt har været agent for en fremmed magt og derfor har overtrådt de meget alvorlige bestemmelser herom i straffeloven.

Jeg kan altså ganske berolige hr. Pelle Voigt, og jeg skal kun tilføje, at jeg ikke mener, nogen anden – altså heller ikke udenrigsministeren – har fremsat bemærkninger, der kunne opfattes som en anklage for at have overtrådt straffeloven.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for hans overordentlig klare svar. Men hverken jeg selv eller, tror jeg, et stort antal folketingsmedlemmer samt store dele af pressen er enige med ministeren i hans fortolkning af udenrigsministerens optræden i denne sag. Vi synes, at udenrigsministeren har haft rig lejlighed til at forklare, hvad det var, han mente med sine bemærkninger både her i folketingssalen og i Det Udenrigspolitiske Nævn. Han har ikke ønsket at tage sine meget alvorlige og ubehagelige bemærkninger tilbage, men jeg er glad for, at justitsministeren på denne måde har bortvejret den tvivl og det ubehag, som altid må skabes, når den slags beskyldninger slynges ud i luften, ikke mindst fra Folketingets talerstol.

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om der er andre medlemmer af dette høje Ting, som har efterretningsvæsenets bevågenhed både i forbindelse med den aktuelle sag eller eventuelt med andre sager.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg ønsker ikke at besvare hr. Jørgen Tveds spørgsmål om, hvorvidt der er nogen, der er underkastet politiets eller efterretningstjenestens bevågenhed. Det plejer vi ikke at oplyse, og det gør jeg heller ikke ved denne lejlighed.

Til hr. Pelle Voigt vil jeg bare sige, at spørgsmålet om, hvorvidt min fortolkning af udenrigsministerens bemærkninger er rigtig eller ej, bliver der rig anledning til, har jeg forstået, at drøfte i morgen, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind på det. Jeg har sagt, hvordan jeg opfattede det ved min tilstedeværelse. Men det helt afgørende er jo, at hr. Pelle Voigt og jeg er ganske enige om, at de bemærkninger, der fremkom fra hr. Pelle Voigts side, ikke giver